

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs
Commissie Wetsvoorstellen

mr. drs. S.A.W.J. Strik
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen

Aan de Vaste commissie voor Financiën van de
Tweede Kamer der Staten-Generaal
mr. R.F. Berck
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Amsterdam, 27 januari 2012

Betreft: **Commentaar van de Commissie Wetsvoorstellen van de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs op de Wet bankenbelasting**

Geachte leden van de Commissie,

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: de Orde) heeft met belangstelling kennisgenomen van het wetsvoorstel tot invoering van een bankenbelasting.

Het voorstel geeft de Orde aanleiding tot het maken van een aantal opmerkingen. Eerst plaatst de Orde in onderdeel A een aantal algemene opmerkingen die de onderbouwing en de structuur van de bankenbelasting betreffen. In onderdeel B wordt ingegaan op een aantal technische aspecten van het voorstel.

A. Algemene opmerkingen

1. De bankenbelasting heeft als belangrijke doelstelling de risico's die banken lopen te beperken, aldus de Memorie van toelichting. Dit wordt geëffectueerd door de heffing te laten aanknopen bij de 'ongedekte verplichtingen' (in navolging van de Memorie van toelichting hanteert ook de Orde de term 'ongedekte schulden' voor de belastinggrondslag, alhoewel hier in de regel iets anders onder wordt verstaan). Het valt de Orde op dat geen motivering is opgenomen waarom is gekozen voor het fiscale instrument en niet voor regelgeving. Van het fiscale instrument is het immers maar zeer de vraag of dat effectief is, terwijl regelgeving dat in elk geval is. Dit geldt temeer omdat er reeds niet-fiscale regelgeving wordt toegepast waarnaar in de toelichting ook wordt verwezen. Naar de mening van de Orde is het voor de hand liggend de risico's waar de bankenbelasting zich op richt via regelgeving te bestrijden waardoor een consistente aanpak van instrumenten wordt toegepast. De Orde verzoekt een nadere onderbouwing van deze keuze voor het fiscale instrumentarium in plaats van voor regelgeving.

De Commissie Wetsvoorstellen van de NOB toetst fiscale wetsvoorstellen op strijdigheid met het recht, effectiviteit en efficiency, terugwerkende kracht, uitvoerbaarheid, administratieve lastendruk en fiscaal vestigingsklimaat.

1

2. Ten aanzien van de vraag wie de kosten van de heffing draagt wordt in de toelichting opgemerkt dat de belasting zeer vermoedelijk wordt afgewenteld op aandeelhouders, werknemers en verschaffers van vreemd vermogen. Die opmerking – hoewel niet onderbouwd - onderschrijft de Orde; immers, alle belastingen op ondernemingen worden uiteindelijk afgewenteld op klanten, personeel en vermogensverstrekkers. Echter, uitgaande van de juistheid van die opvatting ontgaat de Orde de motivering van de heffing, te weten het betalen door de bankensector voor het feit dat de overheid haar voortbestaan en het voortbestaan van de financiële sector garandeert. Niet de bankensector betaalt daar dan voor maar de hierboven genoemde categorieën. Daarmee ontvalt naar de mening van de Orde de onderbouwing voor de heffing. De Orde verzoekt de staatssecretaris in het licht hiervan de onderbouwing nader toe te lichten.
3. De heffing geschiedt van banken. Daartoe kunnen ook buitenlandse banken behoren. De Orde acht dit opmerkelijk omdat het niet in de rede ligt dat Nederland buitenlandse banken zal steunen als die in financiële moeilijkheden geraken. Dat zal (moeten) gebeuren door de landen waar de (hoofd)zetel van die banken is gevestigd. De omstandigheid dat zich in Nederland een filiaal of dochter bevindt doet daaraan niet af. De Orde verzoekt een nadere onderbouwing waarom buitenlandse banken in de heffing worden betrokken.
4. De bankenbelasting leidt ertoe dat ook niet-bancaire instellingen in de heffing worden betrokken, namelijk indien die deel uitmaken van de geconsolideerde groep waartoe een bank behoort. De Orde is van oordeel dat een adequate motivering ontbreekt op grond waarvan ook de verplichtingen van deze geconsolideerde niet-bancaire instellingen in de heffing worden betrokken. Daarmee reikt de heffing veel verder dan waarvoor deze is bedoeld en leidt deze bovendien tot concurrentievervalsing. De Orde verzoekt een toelichting op deze verbreding van de heffing tot niet-bancaire vennootschappen.
5. Banken met verzekerings-achtige activiteiten worden ook ter zake van deze activiteiten in de heffing betrokken, hetgeen tot concurrentievervalsing kan leiden. De omstandigheid dat verzekerings schulden in gevolge art. 8 worden uitgesloten doet aan het voorgaande niet af omdat dit alleen die desbetreffende schulden betreft. De Orde verzoekt de staatssecretaris om een nadere toelichting en rechtvaardiging voor dit onderscheid.
6. De staatssecretaris betoogt dat de heffing (mede) als een beprijzing moet worden aangemerkt voor de steun die de bancaire sector de afgelopen jaren – met name in 2008 – heeft ontvangen van de overheid. De Orde constateert echter dat de overheid zodanige voorwaarden heeft verbonden aan die steunoperaties dat naar de huidige stand van zaken er geheel geen overheidsgeld verloren is gegaan. Integendeel, gemiddeld is een redelijk rendement behaald. De Orde meent dat hierdoor aan het beprijzingsargument geen of nauwelijks betekenis toekomt en verzoekt daarom dit argument nader te onderbouwen.

7. De bankenbelasting knoopt aan bij de balansverplichtingen. In de toelichting wordt slechts beknopt uiteengezet waarom niet voor een andersluidende heffingsgrondslag is gekozen, bijvoorbeeld de activazijde waarop zich de risicovolle beleggingen/investeringen bevinden. De staatssecretaris merkt daarover alleen op dat een dergelijke heffing uitvoeringstechnisch te complex is maar licht dat niet toe en gaat evenmin in op de verschillen in risico's. De Orde is van oordeel dat gelet op het belang van de activazijde in samenhang met de risico's er argumenten zijn bij de activazijde aan te sluiten. De Orde verzoekt nader toe te lichten op grond waarvan andere grondslagen naar het oordeel van de staatssecretaris minder geschikt zijn.
8. Er worden twee tarieven onderscheiden. Het is de Orde niet duidelijk op grond waarvan de hoogte van de tarieven is vastgesteld. Evenmin is duidelijk waarom het hoge percentage tweemaal zo hoog moet zijn als het lage percentage. Meest voor de hand liggend is dat de verhouding tussen beide percentages wordt bepaald door het risicoverschil tussen kort en lange leningen. Daarvan blijkt echter niets. Bovendien lijkt het de Orde onwaarschijnlijk dat het gemiddelde risico van korte en lange leningen gemiddeld precies een factor twee verschilt. Ook wordt niet toegelicht waarom de veronderstelde afweging tussen eenvoud en nauwkeurigheid heeft geleid tot twee tariefschrijven, in plaats van bijvoorbeeld nog een derde (en lager) tarief voor veel langer lopende leningen die ongetwijfeld een lager risico dragen in de visie van de staatssecretaris. De Orde verzoekt derhalve een nadere toelichting ten aanzien van de hoogte en de onderlinge verhouding van de tarieven.
9. De Orde merkt ten aanzien van de tariefstelling tevens op dat risico's niet alleen worden bepaald door de aard van de verplichting maar ook door de aanwending van de schuld die is aangegaan. Een korte schuld die is aangegaan voor de verwerving van 'korte activa' is in principe niet risicovol. Hetzelfde geldt mutatis mutandis voor een lange schuld die is aangegaan voor lange activa. De vraag komt dan ook op of het lage tarief niet ook zou moeten worden toegepast op korte schulden voor zover zij tegenover korte activa staan. Gaarne verneemt de Orde hier een reactie op.
10. De Orde is van oordeel dat de koppeling van het "straf tarief" aan de Code voor Good Governance (hierna de Code) ten principale onjuist is nu dit element geheel geen relatie heeft met de ratio van de bankenbelasting, te weten het beperken van risico's en het garanderen van het in stand houden van de financiële sector. De onderhavige vorm van instrumentalisme door middel van tariefdifferentiatie acht de Orde ongewenst, temeer daar de koppeling aan de Code tot onevenwichtige effecten leidt (daar besteedt de Orde hierna onder B nog aandacht aan). De Orde verzoekt dan ook de koppeling van het tarief aan de Code ongedaan te maken.
11. De Orde vraagt zich tot slot van dit algemene deel af of de bankenbelasting niet in strijd is met het EU-recht en in het bijzonder met art. 5, lid 2 van de Kapitaalbelastingrichtlijn (Richtlijn 2008/7/EG). Weliswaar heeft die richtlijn betrekking op het bijeenbrengen van kapitaal, maar in genoemd artikel worden ook bepaalde vormen van leningen onder de reikwijdte van de kapitaalsbelastingrichtlijn gebracht. De jurisprudentie met betrekking tot de

kapitaalsbelastingrichtlijn geeft daarnaast aan dat het begrip "bijeenvbrengen" uit die richtlijn zeer ruim moet worden uitgelegd. De Orde is er niet van overtuigd dat deze bepaling voor de bankenbelasting niet relevant zou zijn en zou graag een toelichting zien waarom dit niet relevant wordt geacht.

B. Technische opmerkingen

1. De wettekst geeft nergens expliciet een tijdsbepaling van het belastingsubject aan. Alhoewel het de Orde duidelijk is dat wordt bedoeld op de balans zoals die wordt opgemaakt aan het einde van het boekjaar van de betreffende bank, stelt de Orde voor dat dit expliciet in de wet op te nemen. Hierbij kan dan tevens worden aangegeven wat er dient te gebeuren bij (éénmalige) korte of lange boekjaren.
2. Art. 3 sluit met betrekking tot het vestigingsplaatsbegrip niet aan bij art. 4 AWR maar bij art. 2.11 Wft. Dat is niet in overeenstemming met alle andere fiscale wetten. De Orde acht deze afwijkende benadering niet zonder meer logisch. Bovendien constateert de Orde dat in art. 4 vervolgens wordt gesproken over 'gevestigd' hetgeen gelet op het bepaalde in de AWR op de feitelijke leiding duidt. De Orde ziet hier graag een nadere toelichting op.
3. De Orde vraagt de staatssecretaris te bevestigen dat art 4 lid 1 inderdaad betekent dat bij consolidatie alleen wordt geheven bij de moeder, of die nu zelf ook een belastingplichtige bank op grond van art. 3 is of niet (de tekst in de MvT op blz. 21 is verwarrend op dit punt, nu daar wordt aangegeven dat "[i]n afwijking van artikel 3 wordt dat groepshoofd aangemerkt als belastingplichtige"; cursivering toegevoegd). Daarnaast ziet het tweede lid van art. 4 alleen op situaties waarin de moeder op grond van art. 4 lid 1 belastingplichtig is, en deze bepaling zou dus niet werken als de moeder zelf ook een bank is (en dus ingevolge art. 3 belastingplichtig is). De Orde neemt aan dat dit tweede lid gelezen dient te worden als "[i]dien de financiële gegevens van een in Nederland gevestigd lichaam dat ingevolge *artikel 3 of* het eerste lid belastingplichtig is" (cursivering toegevoegd). De Orde ziet dit graag bevestigd.
4. Bij een geconsolideerde groep waar (mede) andersoortige groepsmaatschappijen dan banken of verzekeraars deel van uitmaken, lijkt de heffingsgrondslag ook het eigen vermogen van deze andersoortige groepsmaatschappijen te omvatten. Dit komt doordat art. 8 het "toetsingsvermogen" als correctiepost hanteert, welke term in beginsel enkel relevant is voor die maatschappijen die zelf onder toezicht staan. Een letterlijke interpretatie van deze regeling heeft derhalve als effect dat het eigen vermogen – dus niet zijnde "toetsingsvermogen" als opgevat in de strikte zin van de Wft – ook wordt meegeteld voor de berekening van de heffingsgrondslag, hetgeen niet de bedoeling kan zijn. De Orde suggereert het wetsvoorstel op dit punt aan te passen.

5. Op grond van art. 5 ontstaat een verplichting tot het opstellen van een fictieve consolidatiebalans. De Orde meent dat dit de desbetreffende banken met additionele administratieve kosten opzadelt. Immers, waar krachtens het jaarrekeningrecht geen consolidatie behoeft plaats te vinden, moet alleen voor de bankenbelasting wel consolidatie plaatsvinden (art. 7, lid 3). Dit is des te opvallender omdat de belangrijkste reden voor het niet consolideren op grond van art. 403 Boek 9 BW gericht is op administratieve lastenverlichting, één van de beleidsdoelstellingen van dit kabinet. De Orde meent dat deze consolidatie niet moet worden verplicht en dat alleen de desbetreffende vennootschap in de heffing moet worden betrokken. Het voorgaande geldt temeer, omdat het denkbaar is dat na de consolidatie blijkt dat er geen belasting is verschuldigd omdat de doelmatigheidsdrempel van art. 9 niet wordt overschreden.
6. De heffing knoopt krachtens art. 6 e.v. aan bij het balanstotaal van de commerciële balans opgesteld op basis van de IAS-Verordening, dan wel op basis van Titel 9 Boek 2 BW. De staatssecretaris geeft daar ook een motivering voor. De Orde begrijpt de gedachtegang van de staatssecretaris maar meent echter dat er net zoveel of zelfs nog meer redenen zijn om aan te sluiten bij de fiscale jaarrekening. Immers, die is toch al in het bezit van belastingdienst ten behoeve van heffing van de vennootschapsbelasting. De staatssecretaris maakt naar de mening van de Orde niet voldoende duidelijk op grond waarvan een fiscale heffing moet aansluiten bij de commerciële balans. Dit geldt temeer nu de Orde in onderdeel A van dit commentaar heeft aangegeven de consolidatieregels niet juist te achten omdat de heffing zich aldus uitstrekt tot ondernemingen die geheel geen bancaire instelling zijn. De Orde geeft derhalve in overweging aan te sluiten bij de fiscale balans.
7. Artikel 8 geeft slechts een beperkte aftrek voor ‘gedekte’ verplichtingen. Andere gedekte schulden komen niet in aftrek, terwijl die evenmin tot ‘bijspringen’ door de overheid kunnen leiden. Hierbij kan worden gedacht aan bijvoorbeeld securitisaties: deze betreffen in de regel niet door de bankgroep gegarandeerde schulden, uitgegeven door een niet-dochtermaatschappij van de bankgroep (welke maatschappij op basis van IFRS echter wel dient te worden geconsolideerd). De Orde vraagt zich af of dit zo bedoeld is, en zo ja, wat de reden hier is dergelijke schulden niet in aftrek toe te laten.
8. In de Memorie van toelichting wordt aangegeven dat ook schulden die worden gedekt onder niet-Nederlandse depositogarantiestelsels tot aftrek kunnen leiden, maar de wettekst lijkt alleen aan te sluiten bij het Nederlandse depositiegarantiestelsel zoals bedoeld in de Wft (vergelijk art. 8, letter a, 1° juncto artikel 2, letter e). De Orde suggereert de wettekst op dit punt aan te passen aan de interpretatie zoals gegeven in de Memorie van toelichting.
9. Op basis van art. 8, onderdeel b moet een vermogensetikettering plaatsvinden ten aanzien van schulden. Het is de Orde niet duidelijk waarom hier wel de fiscale regelgeving beslissend is. De Orde verneemt daar gaarne een toelichting op en verzoekt aan te geven waarin die toerekening afwijkt van een toerekening op basis van commerciële (jaarrekening)regels. In het verlengde daarvan verzoekt de Orde aan te geven op welke wijzen het toetsingsvermogen

en de rechten uit het depositogarantiestelsel moeten worden toegerekend, nu dat uit de toelichting niet duidelijk blijkt en het besluit BNB 2011/91 daar uiteraard niets over bepaalt. Meer algemeen vraagt de Orde zich af of dit Besluit wel toepasbaar is op een (geconsolideerde) commerciële jaarrekening, temeer nu het hier om bancaire instellingen gaat die zowel commercieel als fiscaal een bijzondere positie hebben. De Orde is van die overeenkomstige toepassing niet overtuigd.

10. Er geldt op grond van art. 9 een doelmatigheidsvrijstelling van € 20 mld. De Orde is van mening dat de doelmatigheidsvrijstelling in samenhang met art. 4 onevenwichtig uitwerkt. Indien art. 4 van toepassing is en zich binnen de groep twee of meer bankinstellingen bevinden, lijkt de doelmatigheidsvrijstelling slechts éénmaal van toepassing. Indien geen sprake is van een geconsolideerde groep is op elk van de bancaire instellingen de doelmatigheidsvrijstelling van toepassing. De Orde vindt derhalve dat de doelmatigheidsvrijstelling bij een geconsolideerde belastingplichtige even zo vele malen moet worden toegepast als er bancaire instellingen in de groep zijn opgenomen.

Ook ten aanzien van de bepaling in art. 4, lid 3, onderdeel a geldt naar de mening van de Orde het bovenstaande. De Orde neemt aan dat de tweede verwijzing naar 'lichaam' in dit lid ("het in Nederland gevestigd lichaam") ziet op groepshoofden, maar zou dit graag verduidelijkt zien. Voor wat betreft de verwijzing naar "lichamen" in dit lid gaat de Orde er van uit dat hiermee wordt bedoeld op bancaire instellingen en dat alleen balanstotalen van banken in de groep bij elkaar moeten worden opgeteld. Het derde lid van artikel 4 zou moeten luiden: "Het eerste lid vindt geen toepassing indien het balanstotaal van het lichaam, bedoeld in artikel 3, van wie de gegevens zijn opgenomen in de geconsolideerde jaarrekening van het in Nederland gevestigde lichaam *als bedoeld in het eerste lid*, of, ingeval de financiële gegevens van meerdere lichamen *als bedoeld in artikel 3*, zijn opgenomen in....." (cursivering toegevoegd). Graag ziet de Orde dit bevestigd.

11. Tot slot vraagt de Orde zich ten aanzien van de doelmatigheidsvrijstelling af of hier geen sprake is van verboden staatssteun nu kleine banken en geringe Nederlandse activiteiten van buitenlandse banken feitelijk van de heffing zijn vrijgesteld.
12. Ten aanzien van de tarieftoepassing zoals geregeld in art. 10 merkt de Orde op dat de kwalificatie voor een kortlopende lening de aflossingsperiode vanaf balansdatum is. Daarmee worden alle langlopende leningen in het laatste jaar per definitie kortlopend en hoog belast. Dat is naar het oordeel van de Orde onjuist. Weliswaar sluit dit aan bij het jaarrekeningenrecht, maar er is naar het oordeel van de Orde geen reden dat ook voor de bankenbelasting door te voeren. De lening is en blijft langlopend en wordt naar de mening van de Orde in het laatste jaar niet ineens risicovoller.

13. In de in art. 10, lid 1 opgenomen breuk wordt aangesloten bij *alle* schulden. Dat betekent dus dat daarop niet de schulden als bedoeld in art. 8 in mindering komen, terwijl die wel de totale grondslag verminderen. Het ontgaat de Orde waarom de schulden die deel uitmaken van de factoren A en B niet overeenstemmen met de schulden waarover de bankenbelasting wordt geheven. Eenzelfde vraag geldt ten aanzien van passiva anders dan schulden: de bankenbelasting wordt geheven over alle passiva, na aftrek van de posten vermeld in artikel 8, terwijl deze breuk alleen aansluit bij de schulden; andere passiva – bijvoorbeeld voorzieningen die niet tot het toetsingsvermogen behoren – vallen daar dus buiten. De Orde meent dat op deze punten de regeling een aanpassing behoeft zodat een consistent systeem ontstaat.
14. De tarieven worden krachtens art. 10, lid 2 onder omstandigheden verhoogd met een opslag van 5%. De Orde meent dat dit een onevenwichtige regeling is. De Orde erkent overigens dat dit mede wordt veroorzaakt door de Code waarin evidente wefffouten zitten (bijvoorbeeld door de koppeling aan het salaris zonder de absolute hoogte van het salaris zelf in aanmerking te nemen), maar daarnaast leidt dit tot onrechtvaardige uitkomsten waarbij grote banken die € 1 ‘te veel’ betalen veel zwaarder worden belast dan kleine banken die wellicht € 1 miljoen ‘te veel’ betalen. Bovendien kunnen ook de beloningen van buitenlandse bestuurders tot de toepassing van de opslag leiden, terwijl deze bestuurders niet onder de Code vallen. Verder kan een hele kleine of toevallige overschrijding van de norm tot toepassing van de opslag leiden, bijvoorbeeld omdat een bestuurder gedurende het jaar vertrekt en nog wel recht heeft op een overigens binnen de Code passende variabele beloning.

De Orde meent dat voor dergelijke gevallen een oplossing moet bestaan, bijvoorbeeld door de mogelijkheid om in die gevallen toe te staan het ‘excessieve’ deel van de bonus terug te betalen. De Orde is gelet op hetgeen zij hiervoor heeft opgemerkt van mening dat de tariefopslag onwenselijk en onevenwichtig is en daarom geen basis kan vormen voor een fiscale heffing.

15. De Orde wijst er ten aanzien van art. 10, lid 2 tevens op dat niettegenstaande de opmerking van de Raad van State over het begrip bestuurder en de aanpassing die daarop is aangebracht, het nog steeds niet geheel duidelijk is wie bestuurder is. Gelet op de wettekst en de toelichting is dat niet ‘beperkt’ tot de leden van de Raad van Bestuur. De vraag is dan echter wie het wel zijn nu het begrip bestuurder in de wet niet wordt gedefinieerd. Er dient dus ofwel in de wet een definitie te worden opgenomen, dan wel - het een sluit het ander overigens niet uit - er dient te worden verwezen naar het begrip bestuurder in het BW (statutair bestuurder). In aansluiting daarop verzoekt de Orde tevens duidelijk te maken hoe ten aanzien van bestuurders van buitenlandse vennootschappen moet worden bepaald of men als zodanig kwalificeert. De Orde gaat er overigens wel van uit dat gelet op artikel 4 bij consolidatie alleen de bestuurders van de topvennootschap in aanmerking worden genomen en verzoekt de staatssecretaris dit te bevestigen.

16. De Orde vraagt het begrip ‘variabele beloning ... over het boekjaar’ nader toe te lichten, nu dit een (te) vaag begrip is. Hierbij komen de volgende vragen op: dient ‘beloning’ te worden opgevat overeenkomstig de bepalingen in de inkomsten- en loonbelasting, hoe dient men om te gaan met vaste beloningscomponenten die tot een variabel te belasten inkomen kunnen leiden (bijvoorbeeld opties), moet worden gekeken naar het moment dat de beloning vorderbaar en inbaar (of rentedragend) wordt, of naar de bedrijfseconomische toerekening naar een bepaald boekjaar?
17. Naar de mening van de Orde is het bepaalde in art. 11, lid 2 niet aanstonds duidelijk voor die gevallen dat vennootschappen niet het gehele jaar bestaan of bijvoorbeeld gedurende een deel van het jaar tot de ene consolidatiegroep behoren en gedurende een ander deel van het jaar tot een andere groep behoren. Hetzelfde geldt voor situaties waar de status van een belastingplichtige gedurende het jaar wijzigt (van bank naar niet-bank of andersom). Meer algemeen valt op dat de bankenbelasting niet aan een concreet jaar is gerelateerd maar alleen aan het opstellen van een (geconsolideerde) balans. Gaarne verzoekt de Orde op bovenstaande een toelichting.
18. Het ontgaat de Orde wat het nut is van het bepaalde in art. 13 nu de belasting wordt geheven naar een enkel tijdstip. Zij verzoekt om een nadere toelichting.
19. De Orde is verbaasd dat ingevolge art. 14 de bankenbelasting van aftrek voor de vennootschapsbelasting wordt uitgesloten. Enige motivering daarvoor ontbreekt. Er is echter alle reden voor een motivering want de enige andere belastingen die van aftrek zijn uitgesloten (naast natuurlijk de vennootschapsbelasting zelf, de dividendbelasting en kansspelbelasting) hebben als voorheffing ten opzichte van de vennootschapsbelasting een heel ander karakter dan de bankenbelasting. De bankenbelasting is een zakelijke belasting en vormt daarmee een kostenpost die net als alle andere belastingen naar het oordeel van de Orde aftrekbaar dient te zijn.
20. De Orde onderschrijft dat er een regeling ter voorkoming van internationale dubbele belasting moet komen. Die kan (vooralsnog) niet anders dan eenzijdig zijn, zo onderkent ook de Orde. De Orde constateert echter dat in het wetsvoorstel geen delegatiebevoegdheid is opgenomen om een dergelijke regeling tot stand te brengen, hetgeen de Orde wel wenselijk acht. De Orde betreurt het dat er op dit moment nog geen conceptregeling beschikbaar is en dringt er op aan dat voorafgaande aan de aanvang van de parlementaire behandeling van het wetsvoorstel over een dergelijke regeling kan worden beschikt. Het gaat hier immers om een nieuwe en andersoortige voorkomingsregeling dan de gebruikelijke voorkomingsregelingen. Een dergelijke regeling behoeft een grondige parlementaire bespreking.

In de tweede plaats constateert de Orde dat de staatssecretaris de oplossingsrichting aangeeft waarin de voorkoming van internationale dubbele belasting zich zou moeten ontwikkelen, te weten een tegemoetkoming op het niveau van het subject. Gelet op de diversiteit van bankbelastingen onderschrijft de Orde die invalshoek. Dat betekent echter een nogal afwijkende opzet ten opzichte van de gebruikelijke benadering onder verdragen die immers

objectgericht is. Ook dat vergt daarom een gedegen behandeling in het parlement. In dit verband wijst de Orde er op dat in geval van geconsolideerde belastingplichtigen waarbij tot de geconsolideerde grondslag buitenlandse dochters behoren de consolidatie in zoverre ongedaan moet worden gemaakt, hetgeen niet erg logisch is en uiteraard uitvoeringskosten met zich meebrengt. De Orde dringt er op aan een dusdanige methodiek te ontwikkelen zo dat deze kosten minimaal zijn.

Tot slot wijst de Orde er ten aanzien van de voorkoming van dubbele belasting op dat evenzeer een probleem kan zijn of en zo ja op welke wijze een ander land waar een bankenbelasting bestaat voorkoming van dubbele belasting verleent. Indien dat land geen of een andere methodiek hanteert ontstaat gemakkelijk dubbele heffing. Dit kan alleen worden voorkomen indien op voorhand afspraken ter voorkoming van dubbele belasting worden gemaakt met alle landen waar een bankenbelasting wordt toegepast. De Orde verzoekt de staatssecretaris hier op in te gaan en aan te geven of Nederland bereid is dubbele belasting te voorkomen als het andere land daar in niet voorziet.

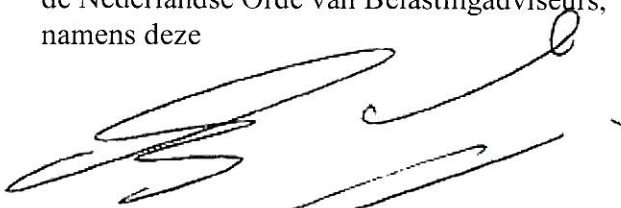
21. De inwerkingtreding van het wetsvoorstel is nog niet concreet geregeld (art. 15). Als het de bedoeling is dat het wetsvoorstel in 2012 in werking treedt, betekent dit dan dat de heffing reeds plaatsvindt over 2011 c.q. over boekjaren die reeds zijn afgesloten voor de datum van inwerkingtreding? Zo ja, dan is de Orde van oordeel dat sprake is van een onaanvaardbare juridische terugwerkende kracht. Zelfs heffing over 2012 zou dan nog leiden tot materieel terugwerkende kracht. Als het wetsvoorstel na 1 oktober 2012 in werking treedt, kan de heffing, gelet op het heffingstijdstip zoals geformuleerd in art. 11, niet meer zien op 2012; de eerste heffing zal dan bij de balans per 31 december 2012 moeten aansluiten. De Orde verzoekt de staatssecretaris deze zienswijze te bevestigen.

Een afschrift van deze brief is heden verzonden aan de Staatssecretaris van Financiën.

Uiteraard is de Orde graag bereid het bovenstaande nader toe te lichten.

Hoogachtend,

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs,
namens deze

mr. drs. S.A.W.J. Strik
Voorzitter commissie Wetsvoorstellen